

tige. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at der kommer en Forhandling herom i Udvalget. Jeg var naturligvis i Stand til her, om ikke detaillert, saa dog i store Træk, at meddele, hvordan man har tænkt sig denne Ordning, og hvordan den er i dette Øjeblik, men jeg tror, som sagt, det egner sig bedst til Forhandling i Udvalget. Man maa heller ikke stille — fra socialdemokratisk Side tænker jeg særlig paa — for store Fordringer, thi det er en given Sag, at der altid vil være visse mindre Vedligeholdelsesarbejder, hvortil man maa benytte det faste Personale. De faar Løn, dem har man hele Aaret, og naar de ikke er paa Togt eller paa anden Maade i Anvendelse paa Skibene, kan de udføre visse mindre Vedligeholdelsesarbejder. Med Hensyn til hele det Vedligeholdelses- og Reparationsarbejde, hvori ikke alene de faste Folk, men ogsaa det værnepligtige Mandskab deltager, er det noget forskelligt ved de forskellige Institutioner derude. Jeg nævner f. Eks. saa specifikke Ting som Flyvervæsenet og Undervandsbaadene, hvor man har det fine og sensible Materiel. Det er jo en given Sag, at her bliver saa godt som ingen af det værnepligtige Mandskab anvendt, i alt Fald sker det kun i meget ringe Grad. Men saa er der andre Ting, hvor man nødvendigvis maa give ogsaa de værnepligtige nogen Undervisning, for at de kan være kendt med Materiellet i Tilfælde af Mobilisering og i Tilfælde af, at Flaaden virkelig skal ud under faretruende Forhold. Man maa derfor efter min Mening her ikke stille for store Fordringer fra det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Side. Men jeg er villig til at optage en Forhandling, og jeg haaber, at vi ogsaa paa dette Punkt skal kunne naa til en Forstaaelse.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte, at Lovforslaget — og jeg forstod, at det var Forslaget til Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse af Orlogsværftet — antagelig maatte ændres noget, i alt Fald maatte der forskellige Tilføjelser til, for det ærede Medlem var ikke klar over, hvad disse 2 Mill. Kr. egentlig skulde anvendes til. Det forbavser mig nu noget, at det ærede Medlem kunde fremsætte en saadan Udtalelse. Jeg gør nemlig opmærksom paa, at i Bemærkningerne til Lovforslaget staar der udtrykkelig en udførlig Specifikation af de Arbejder, som skal udføres, og som i alt vil koste ca. 2 Mill. Kr. Jeg vilde dog tro, at det skulde være tilstrækkeligt, at man i Bemærkningerne anfører, hvad det er, de 2 Mill. Kr. skal anvendes til.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen havde forskellige kritiske Bemærkninger at gøre. Jeg finder Anledning til at anholde det ærede Medlem paa et enkelt Punkt, nemlig hans Udtalelse om, at efter mit Forslag vilde der spares 700 000 Kr., men efter Kommissionens Forslag vilde der, sagde det ærede Medlem, spares 1 Mill. Kr. Men de to Tal kan han ikke paa den Maade stille op imod hinanden, det bliver i det højeste 900 000 Kr. mod 700 000 Kr. De 75 000 Kr. af de 975 000 Kr. er nemlig Emolumenter til Arbejderne, som man fra visse Sider i Kommissionen mener, de ikke bør have i Fremtiden, men der vil det ærede Medlem jo ikke være med, saa det er i alt Fald kun de 900 000 Kr., han kan sammenligne med de 700 000 Kr. Jeg skal ikke udtale mig om disse to Tal, men jeg er aldeles overbevist om, at de 700 000 Kr. er et mere nøgternt Tal efter de Beregninger, der senere er foretaget i Marineministeriet, og et Tal, der bedre vil kunne holde end de 900 000 Kr., som Kommissionens Forslag har.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen mente, at det var Ængstelse fra min Side, naar jeg havde foretaget forskellige Forandringer i Kommissionens Forslag. Nej, det er aldeles ikke Ængstelse. Jeg har, som sagt, udførlig motiveret, hvorfor jeg har foretaget Ændringerne.

Der var naturligvis ikke det mindste i Vejen for, at Flaaden kunde koncentreras paa Nyholm, men det vilde koste en hel Del Penge, og jeg har ment, at alt taget i Betragtning var det det rigtigste, at vi bevarede Dokøen og undlod de særdeles kostbare Arbejder, som, for saa vidt man vilde koncentrere Flaaden paa Nyholm, nødvendigvis maatte udføres.

Med Hensyn til det rent regnskabsmæssige gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at den fuldstændige Adskillelse, han talte om, vi skulde have, faar vi i Virkeligheden ogsaa, idet det er Meningen, at Orlogsværftet i Fremtiden skal være en Del af § 2, saaledes at man har ganske anderledes Klarhed over Indtægter og Udgifter og hele Bevægelsen paa Orlogsværftets Konto, end man har i dette Øjeblik.

Til Slutning havde det ærede Medlem — og det er jo ikke første Gang, han fremfører den her — en Henvendelse til Ministeren angaaende visse Vejstrækninger, som han mente, der maatte være almindelig Adgang til derude. Jeg har adskillige Gange hørt det ærede Medlem tale om disse Forhold i de Aar, han har siddet